

Warszawa, dnia 27 lipca 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 1554/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Zenon Stankiewicz

protokolant p.o. protokolant sądowy Eryk Nersisyan

przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyk

po rozpoznaniu dnia 27 lipca 2018 r.

sprawy A. B. syna R. i Z., ur. (...) w W.

oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk;

M. R. syna J. i H., ur. (...) w W.

Oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

z dnia 11 września 2017 r. sygn. akt II K 359/17

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1554/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 27 lipca 2017r.

Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 11 września 2017r. został zaskarżony przez prokuratora, na niekorzyść oskarżonych A. B.

i M. R.. Apelacja ta nie jest zasadna. Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, nie dopuszczając się dowolności

w ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Ocena ta, dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, nie wykracza poza ramy sędziowskiego uznania, nakreślone w art. 7 kpk.

Zarzuty środka odwoławczego sprowadzają się w sposób oczywisty do polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu, wyczerpująco uargumentowanymi w uzasadnieniu orzeczenia. I tak, wyłącznie charakter polemiki ma użyty przez skarżącego argument, iż zachowania obu oskarżonych powinny spotkać się z właściwą reakcją wymiaru sprawiedliwości, która będzie kształtowała

w społeczeństwie prawidłową postawę i ocenę prawną oraz uświadomi przekonanie, że sprawca dopuszczający się przestępstwa zostanie ukarany

w sposób dający gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości (cyt.

z apelacji). Autor środka odwoławczego nie wyjaśnia, z jakich to powodów uznaje instytucję warunkowego umorzenia postępowania za nieprzydatną do kształtowania właściwych postaw społecznych i nie spełniającą wymogów ustawy karnej w zakresie zasad społecznego oddziaływania. Przypomnieć zaś tylko należy, że z mocy tejże ustawy okres próby orzekany przy warunkowym umorzeniu sięga 3 lat, a więc jest tożsamy z przewidzianym w art. 70§1 kk okresem wyznaczanym w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary, dopuszcza się – znów jak przy warunkowym zwieszeniu - orzeczenie dozoru, nakłada się wreszcie, bądź umożliwia nałożenie, szeregu obowiązków, zakazów, również i o charakterze majątkowym (por. art. 67§3 kk). W realiach niniejszej sprawy oddano osk. R. pod dozór kuratora, wyznaczając mu 2-letni okres próby i orzekając świadczenie pieniężne w wysokości 500 złotych. Wobec osk. B., który dopuścił się dwóch czynów zabronionych, wydłużono okres próby do trzech lat, podano w tym czasie pod dozór kuratora oraz orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości tysiąca złotych. Nie sposób więc dopatrzeć się co najmniej nie zrozumiałego, dla autora apelacji, bagatelizowania przez Sąd stopnia szkodliwości społecznej drugiego z czynów zarzuconych osk. B.. Sąd Rejonowy szczegółowo wskazał na okoliczności tak przedmiotowe, jak i podmiotowe przemawiające za trafnością tego rodzaju rozstrzygnięcia. Nie powtarzając logicznych wywodów w tym przedmiocie, które Sąd Okręgowy w pełni podziela, wystarczy tylko wskazać, że rzecz dotyczy stosunkowo niewielkiej ilości tzw. miękkich (naturalnych) narkotyków, a sprawcy (z których jeden poddał się rygorom programu antynarkotykowego) nie wykazują cech zdemoralizowania, legitymując się nienagannym dotychczas trybem życia. Zdaniem więc Sądu Okręgowego wymierzona represja, zindywidualizowana w zależności od stopnia zawinienia oskarżonych, czyni zadość zasadom wymiaru kary nakreślonym w art. 53§1 i 2 kk.

Należało zatem utrzymać wyrok w mocy.